

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt „Uczenie się przez działanie. Innowacyjny program nauczania «Poznać i zrozumieć świat» do edukacji wczesnoszkolnej” jest finansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, Program Operacyjny Kapitał Ludzki, działanie 3.3.4. Modernizacja treści i metod kształcenia – projekty konkursowe.

Zestaw scenariuszy

Scenariusz integralnej jednostki tematycznej

Temat bloku: **Ja i moja rodzina**

Temat dnia: „Mój przyjaciel pies” – zabawy ruchowe dla dzieci z wykorzystaniem metody ruchu rozwijającego W. Sherborne oraz koca i chusty animacyjnej

Cele lekcji:

- Rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej
- Kształcenie umiejętności dzielenia przestrzeni z innymi ludźmi i nawiązanie z nimi bliskiego kontaktu
- Doskonalenie orientacji w schemacie własnego ciała oraz przestrzeni
- Doskonalenie umiejętności wykorzystania swojej siły w sposób bezpieczny
- Wdrażanie do samodzielnego wykonywania zadań ruchowych
- Doskonalenie umiejętności szybkiej reakcji na zmiany w zabawie
- Doskonalenie umiejętności współdziałania w parach i w grupie

Cele operacyjne

D z i e c k o:

- ma świadomość własnego ciała i przestrzeni
- potrafi ćwiczyć z przyrządem – kocem, chustą animacyjną
- rozwija umiejętność relaksu
- nawiązuje bliski kontakt emocjonalny z drugim człowiekiem
- opiekuje się osobą współwiczającą, współdziała w grupie i parze
- zaspokaja naturalną potrzebę ruchu
- dba o bezpieczeństwo swoje i współwiczających podczas zajęć

Metody: • ruchu rozwijającego W. Sherborne • aktywnego słuchania muzyki poważnej B. Strauss

Formy: • z całą grupą • w parach • indywidualnie (dostosowane do możliwości dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi)

Środki dydaktyczne: nagrania CD z muzyką relaksacyjną, koce, chusta animacyjna

Przebieg zajęć

Rodzaj edukacji	Czynności nauczyciela	Czynności ucznia	Środki dydaktyczne
Powitanie	1. Witanie się różnymi częściami ciała – nauczyciel poleca dzieciom chodzić po sali gimnastycznej w różnych kierunkach a na jego	Dzieci chodzą po sali w różnych kierunkach, na sygnał nauczyciela witają się z napotkanymi dziećmi różnymi	

Zestaw scenariuszy

	sygnał witać się z napotkanym dziećmi różnymi częściami ciała (wg propozycji nauczyciela).	częściami ciała (wg propozycji nauczyciela).	
Edukacja polonistyczna	2. Mam na imię ... i moje ulubione zwierzątko to ..., nauczyciel prosi, aby dzieci usiadły w kole, podały swoje imię z podziałem na sylaby oraz odpowiedziały na zadane pytanie.	Dzieci siedzą w kole, podają swoje imię z podziałem na sylaby oraz odpowiadają na zadane pytanie.	
Świadomość osoby, schematu ciała i przestrzeni	3. Przeciąganie się – leżenie na plecach: dzieci leżą na plecach w kole z głowami do środka i próbują „dotknąć sufitu”, machając nogami i rękami.	Dzieci leżą na plecach w kole z głowami do środka koła i „próbują dotknąć” sufitu, machając nogami i rękami.	
	4. Pełzanie do przodu, do tyłu. Przewrót na brzuch, cofają się na brzuchu, następnie podciągają do środka. Przewrót na plecy i pełzanie na plecach.	Dzieci wykonują przewrót na brzuch, cofają się na brzuchu, następnie podciągają do środka. Przewrót na plecy i pełzanie na plecach.	
	5. Czworakowanie – dzieci poruszają się na czworakach, naśladując ruchy i odgłosy psa na spacerze; początkowo każde samodzielnie, potem w parach, kładąc jedną dłoń na dłoni partnera (złączając uda i stopy).	Dzieci poruszają się na czworakach, naśladując ruchy i odgłosy psa na spacerze; początkowo każde samodzielnie, potem w parach, kładąc jedną dłoń na dłoni partnera (złączając uda i stopy).	
Ćwiczenia oparte na relacji „z”	6. Lustro – pary dzieci siedzą naprzeciwko siebie: jedno wykonuje dowolne ruchy, gesty, drugie naśladuje jego ruchy.	Dzieci siedzą naprzeciwko siebie: jedno wykonuje dowolne ruchy, gesty, drugie naśladuje jego ruchy.	
	7. Buda – domek (pary). Jedno dziecko z pary tworzy domek – budę (klęk podparty), zadaniem drugiego dziecka jest wejście do „budy”, a następnie wyjście z domku z każdej możliwej strony.	Jedno dziecko z pary tworzy domek – budę (klęk podparty), zadaniem drugiego dziecka jest wejście do „budy”, a następnie wyjście z domku z każdej możliwej strony.	
	8. Wycieczka – jedno dziecko siada na koc, drugie je ciągnie.	Jedno dziecko z pary siada na koc, drugie je ciągnie.	Koc na parę.
	9. Tratwa – dzieci, siedząc na kocu, wspólnie odpychają się i posuwają do przodu.	Dzieci, siedząc na kocu, wspólnie odpychają się i posuwają do przodu.	Koc na parę.
	10. Relaksacja: dzieci kładą się na podłogę, jedno dziecko zostaje przykryte kocykiem, drugie wykonuje mu masaż. Zmiana.	Dzieci kładą się na podłogę jedna osoba wykonuje drugiej masaż. Zmiana.	
Ćwiczenia oparte na relacji „przeciwko”	11. Przepychanki – dzieci stoją plecami, bioderkami, rękami do siebie i próbują się przepychać.	Dzieci stoją plecami, bioderkami, rękami do siebie i próbują się przepychać.	

Zestaw scenariuszy

<p>Ćwiczenia oparte na relacji „razem”</p>	<p>12. W potrzasku – dziecko siedzi na podłodze z nogami ugiętymi w kolanach, a zadaniem drugiej osoby jest rozwarcie mu tych kolan.</p> <p>13. Skała – dziecko próbuje przesunąć partnera za każdym razem z innej strony.</p> <p>14. „Gwiazda – wyciąganie kości”; część dzieci – jedno z pary – leży w kole na brzuchu, mocno trzymając się za ręce, pozostałe dzieci próbują je rozłączyć, ciągnąc za stopy.</p> <p>15. Rowerek – siad płaski, naprzeciw siebie, ręce z tyłu podparte. Dzieci dotykają się stopami i na przemian naciskają stopami.</p> <p>16. Mumia – wybieramy jedną osobę i cała grupa podnosi ją delikatnie do góry.</p> <p>17. Razem w kole – cała grupa trzyma się za ręce i wykonuje polecenia nauczyciela, nie puszczając rąk. Nauczyciel poleca: idźcie do przodu, do tyłu, w prawo, w lewo, do drabinek, usiądźcie, połóżcie się, wstańcie itp.</p> <p>18. Wirujące kolory – dzieci siedzą na podłodze wokół rozłożonej chusty animacyjnej i przekazują sobie chustę „z ręki do ręki”. Na sygnał nauczyciela zatrzymują chustę i te ręce, które dotykają koloru wymienionego przez nauczyciela, np. czerwonego, wołają „hau, hau”.</p> <p>19. Relaksacja: Tańcząca chusta – klasa stoi i trzyma chustę z zamkniętymi oczami; porusza nią w rytmie muzyki relaksacyjnej.</p>	<p>Dziecko siedzi na podłodze z nogami ugiętymi w kolanach, a zadaniem drugiej osoby jest rozwarcie mu tych kolan.</p> <p>Dziecko próbuje przesunąć partnera za każdym razem z innej strony.</p> <p>Dzieci leżą w kręgu, mocno trzymając się za ręce, pozostałe dzieci próbują je rozłączyć ciągnąc za stopy.</p> <p>Siad płaski, naprzeciw siebie, ręce z tyłu podparte. Dzieci dotykają się stopami i na przemian naciskają stopami.</p> <p>Jedno dziecko leży na podłodze, a cała grupa podnosi je delikatnie do góry.</p> <p>Cała grupa trzyma się za ręce i wykonuje polecenia nauczyciela, nie puszczając rąk.</p> <p>Dzieci siedzą na podłodze, chustę animacyjną trzymają w rękach i przekazują ją sobie „z ręki do ręki”. Na sygnał zatrzymują chustę i te ręce, które dotykają koloru wymienionego przez nauczyciela, np. czerwonego, wołają „hau, hau”.</p> <p>Wszystkie dzieci stoją, trzymają chustę z zamkniętymi oczami i porusza nią w rytmie muzyki relaksacyjnej.</p>	<p>Chusta animacyjna.</p> <p>Chusta animacyjna, muzyka relaksacyjna, magnetofon.</p>
<p>Zakończenie zajęć</p>	<p>20. Meksykańska fala, dzieci podają sobie ręce i wykonują ćwiczenie.</p>	<p>Dzieci podają sobie ręce i wykonują ćwiczenie.</p>	

Bibliografia

- Bogdanowicz M., *Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dzieci*, WSiP, Warszawa 1996.
- Sherborne W., *Ruch rozwijający dla dzieci*, PWN, Warszawa 1997.